

χα

Για μία ακόμη φορά εορτάζουμε την ανάσταση του

Χριστού, το Πάσχα του Κυρίου, την ολόφωτη Λαμπρή, τη χαρούμενη Πασχαλιά, τη μοναδική Αυτοανάσταση. Το κενό μνήμα δίνει μνήμες ζωηφόρες. Εκκλησίες λαμπροφώτιστες, παπάδες λαμπροφορεμένοι, πρόσωπα που λαμποκοπούν. Ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός τα λέει ωραία: “Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες, όλοι μικροί, μεγάλοι ετοιμαστείτε. Μέσα στις εκκλησίες τες δαφνοφόρες, με το φως της χαράς συμμαζωχτήτε. Ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες ομπροστά στους αγίους και φιληθήτε. Φιληθήτε γλυκά χείλη με χείλη. Πέστε: Χριστός Ανέστη, εχθροί και φίλοι”.

Εορτάζεται η τροπαιοφόρα νίκη της ζωής κατά του φοβερού θανάτου. Η χάρη και η χαρά δεν εξαντλούνται στο πασχαλινό γεύμα, τα κόκκινα αυγά και το αρνί. Η Ανάσταση του Χριστού γεμίζει την καρδιά φως, την ψυχή αγαλλίαση, τον νου αισιοδοξία, τη ζωή νόημα. Η εορτή δεν ολοκληρώνεται στα πασχαλινά έθιμα της πατρίδος μας. Η εορτή είναι κυρίως πνευματική. Βιώνεται στην ωραιότατη μεταμεσονύκτια θεία λειτουργία, στη θεία μετάληψη, τη θεία κοινωνία. Τελείωσε το κατανυκτικό Τριώδιο. Αρχίζει το πανευφρόσυνο Πεντηκοστάριο. Ξεκινά μια νέα ζωή μέσα στη μυροβόλα άνοιξη. [\(περισσότερα...\)](#)